

COMISIA EUROPEANĂ

Direcția Generală Piață Internă și Servicii

Servicii

Cooperare administrativă și rețele între statele membre

COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ ÎN BAZA DIRECTIVEI PRIVIND SERVICIILE

**MECANISMUL DE ALERTĂ ȘI SISTEMUL DE INFORMARE
AL PIETEI INTERNE (IMI)**

Orientări și manual de utilizare

INTRODUCERE

Directiva privind serviciile, la articolele 29 alineatul (3) și 32 alineatul (1), prevede obligația statelor membre de a informa celelalte state membre și Comisia Europeană cu privire la activitățile de servicii care ar putea cauza prejudicii grave la adresa sănătății sau a siguranței persoanelor ori a mediului („**mecanismul de alertă**”). Scopul acestei informări este să ajute statele membre să prevină riscurile și să-i protejeze pe beneficiarii serviciilor.

Schimburile de informații se vor efectua rapid și în siguranță, beneficiind de o aplicație specifică în cadrul **Sistemului de informare al pieței interne (IMI)**.

Acest document se dorește a fi un **ghid practic** destinat autorităților naționale care au rolul de a gestiona alerte în sistemul IMI. Cuprinde două părți:

Partea 1: Orientări privind utilizarea mecanismului de alertă

Scopul acestora este să faciliteze înțelegerea **criteriilor și a condițiilor care justifică trimiterea alertelor**. Respectând aceste orientări, aveți certitudinea că alertele sunt trimise doar atunci când este strict necesar și când sunt îndeplinite criteriile stabilite de Directiva privind serviciile. Tot aici veți găsi și explicații cu privire la folosirea diferitelor funcții prevăzute de sistem pentru gestionarea alertelor, precum finalizarea, retragerea și rectificarea alertelor. Sunt prezentate câteva exemple, pentru a ilustra situațiile în care aceste funcții pot fi utilizate în practică.

Partea 2: Alertele în sistemul IMI – manual de utilizare

Acesta abordează **aspectele tehnice** care țin de gestionarea alertelor în sistemul IMI. Identifică diversele roluri pe care le pot juca autoritățile și utilizatorii individuali în relație cu mecanismul de alertă și descrie modul în care pot fi utilizate diferitele funcții prevăzute de sistem pentru fiecare etapă a procesului de gestionare a alertelor. De asemenea, manualul arată cum trebuie organizat sistemul, astfel încât alertele să fie gestionate cât mai eficient.

Pentru mai multe informații despre Directiva privind serviciile, consultați site-ul http://ec.europa.eu/internal_market/services/services-dir/index_en.htm.

Informații suplimentare despre sistemul IMI sunt disponibile pe site-ul http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net.

Dacă vă confrunțați cu probleme tehnice legate de gestionarea alertelor, contactați coordonatorul IMI care v-a înregistrat în sistem. Pentru probleme tehnice care nu pot fi soluționate pe plan local, Comisia a instituit un serviciu de asistență pe care îl puteți contacta prin e-mail la adresa ec-imi-alerts@ec.europa.eu.

CUPRINS

PARTEA 1: ORIENTĂRI PRIVIND UTILIZAREA MECANISMULUI DE ALERTĂ	5
1. INTRODUCERE: CARE ESTE SCOPUL ORIENTĂRILOR?.....	6
TABELUL 1: LISTA DE CONTROL: EVALUAREA OPORTUNITĂȚII TRANSMITERII UNEI ALERTE	7
TABELUL 2: RAPORTUL DINTRE GRAVITATEA PREJUDICIULUI ȘI PROBABILITATEA CA ACESTA SĂ SE PRODUCĂ	8
TABELUL 3: EVALUAREA ETAPĂ CU ETAPĂ A OPORTUNITĂȚII TRANSMITERII UNEI ALERTE	9
2. PREZENTARE GENERALĂ A CRITERIILOR DE TRANSMITERE A UNEI ALERTE	11
3. PREZENTAREA DETALIATĂ A CRITERIILOR	11
3.1. Comportamentul, actele sau împrejurările precise legate de o activitate de servicii	11
3.2. Prejudiciu grav pentru sănătatea sau siguranța persoanelor sau pentru mediu	13
3.3. Legătura cauzală dintre contextul prestării serviciilor și potențialul prejudiciu grav	14
3.4. Riscuri reale/concrete	14
3.5. Necesitatea efectului transfrontalier al riscului	16
4. CINE TRANSMITE O ALERTĂ?	17
4.1. Alerte transmise de statul membru de stabilire	17
4.2. Alerte transmise de alte state membre decât statul membru de stabilire.....	18
4.3. Alerte transmise de statul membru de stabilire legate de o alertă precedentă transmisă de un alt stat membru.....	19
5. CINE SUNT DESTINATARI ALERTELOR?	19
6. ÎNCHIDEREA ALERTELOR	19
6.1. Când trebuie închisă o alertă?	19
6.2. Contestarea închiderii alertei.....	20
7. RETRAGEREA/ANULAREA ALERTELOR	20
8. CORECTAREA INFORMAȚIILOR	21
9. COMUNICAREA INFORMAȚIILOR SUPLIMENTARE.....	21

PARTEA 2: ALERTELE ÎN SISTEMUL IMI – MANUAL DE UTILIZARE.....	22
10. INTRODUCERE.....	23
11. ALERTELE ÎN SISTEMUL IMI.....	23
11.1. Structura modulară a sistemului.....	23
11.2. Ciclul de viață al alertei.....	23
12. ACTORII IMPLICAȚI ÎN GESTIONAREA ALERTEI ȘI ROLURILE LOR.....	24
12.1. Rolul autorităților.....	24
12.2. Rolul utilizatorilor.....	26
13. GESTIONAREA ALERTELOR ÎN IMI.....	28
13.1. Trimiterea alertei.....	29
13.2. Modificarea și rectificarea alertei.....	30
13.3. Retragera alertei.....	30
13.4. Gestionarea destinatarilor unei alerte.....	31
13.5. Trimiterea și solicitarea de informații suplimentare privind alertele.....	32
13.6. Finalizarea unei alerte.....	32
14. MONITORIZAREA ALERTELOR.....	34
14.1. E-mailuri automate.....	34
14.2. Lista alertelor.....	35
14.3. Tipărirea alertelor.....	35
15. ALERTELE ȘI PROTECȚIA DATELOR.....	35
16. INFORMAȚII SUPLIMENTARE PENTRU COORDONATORI – CREAREA STRUCTURILOR NECESARE PENTRU ALERTE ÎN ȚARA DUMNEAVOASTRĂ.....	36
16.1. Prima înregistrare de către Comisie.....	36
16.2. Înregistrarea autorităților și accesul la circuitul alertelor.....	37
16.3. Autorități și coordonatori cu privilegii de acces.....	38

PARTEA 1: ORIENTĂRI PRIVIND UTILIZAREA MECANISMULUI DE ALERTĂ

1. INTRODUCERE: CARE ESTE SCOPUL ORIENTĂRILOR?

Directiva privind serviciile, la articolele 29 alineatul (3) și 32 alineatul (1), prevede obligația statelor membre de a informa celelalte state membre și Comisia cu privire la activitățile de servicii care ar putea cauza prejudicii grave sănătății sau siguranței persoanelor sau mediului („mecanismul de alertă”). Scopul acestei informări este de a ajuta statele membre să prevină riscurile și să protejeze beneficiarii serviciilor.

Schimburile de informații desfășurate rapid și în siguranță în cadrul „mecanismului de alertă” vor fi asigurate prin utilizarea unei aplicații specifice a Sistemului de informare al pieței interne (denumit în continuare „IMI”).

De asemenea, este important să existe o înțelegere comună a criteriilor și condițiilor privind alerta, pentru a reduce riscul transmiterii unor alerte inutile sau nejustificate. În plus, este necesar un acord în ceea ce privește utilizarea celorlalte diferite funcții suplimentare existente în sistemul IMI, de exemplu închiderea, retragerea/anularea și rectificarea alertelor și comunicarea de informații suplimentare.

Prezentele orientări au la bază conceptele utilizate în Directiva privind serviciile, fără a limita sau a extinde în vreun fel obligațiile care revin statelor membre. Ele sunt concepute pentru a ajuta statele membre să îndrume autoritățile naționale care utilizează mecanismul de alertă.

Orientările nu sunt exhaustive și nu încearcă să ia în considerare toate situațiile și circumstanțele posibile. Autoritățile naționale trebuie să evalueze fiecare caz în parte, ținând seama de criteriile stabilite în Directiva privind serviciile, de propria experiență și de propriile practici, precum și de orice alte considerente sau metode relevante.

Este important de remarcat că orientările nu aduc atingere normelor naționale privind responsabilitatea pentru transmiterea unei alerte sau pentru adoptarea unor măsuri.

Având în vedere impactul pe care o alertă îl poate avea asupra prestatorului de servicii, statele membre trebuie să se asigure că persoana care face obiectul unei alerte beneficiază de protecția corespunzătoare în orice moment (înainte, în timpul și după transmiterea alertelor). Este deosebit de important să se asigure că alertele sunt transmise doar atunci când sunt cu adevărat justificate. Orientările se limitează la criteriile de fond privind transmiterea, încetarea, retragerea și rectificarea unei alerte, precum și la cele privind comunicarea informațiilor suplimentare. Orientările nu se referă la aplicarea normelor comunitare sau naționale privind drepturile de apărare.

TABELUL 1: LISTA DE CONTROL: EVALUAREA OPORTUNITĂȚII TRANSMITERII UNEI ALERTE

ETAP A 1	<u>Este potențialul pericol grav legat de prestarea unui serviciu/de comportamentul unui prestator de servicii?</u>	→ NU × → NICIO ALERTĂ					
Etapa 2	↓ Da √→	<u>Intră prestarea serviciului sub incidența directivei privind serviciile?</u>			→ Nu × → Nicio alertă		
Etapa 3	↓ Da √→	↓ Da √→	<u>Există un pericol de prejudiciere gravă a sănătății sau siguranței persoanelor sau a mediului?</u>		→Nu × → Nicio alertă		
Etapa 4	Da√	Da √	↓ Da √→	<u>Există o legătură causală între prestarea serviciului și potențialul prejudiciu grav?</u>		→Nu × → Nicio alertă	
Etapa 5	Da√	Da√	Da √→	↓ Da √→	<u>Există riscul real/concret ca acest prejudiciu grav să se producă?</u>		→Nu × → Nicio alertă
Etapa 6	Da√	Da√	Da√	Da√	↓ Da √→	<u>Există riscul ca prejudiciul să se producă în alte state membre?</u>	→ Nu × → Nicio alertă
Au fost parcurse toate etapele?... Da √→		SE TRANSMITE O ALERTĂ					

TABELUL 2: RAPORTUL DINTRE GRAVITATEA PREJUDICIULUI ȘI
 PROBABILITATEA CA ACESTA SĂ SE PRODUCĂ

	(Probabilitate mai mică←) Probabilitate (→ Probabilitate mai mare)	
(Prejudiciu potențial mai grav)←Prejudiciu potențial grav →(Prejudiciu potențial mai puțin grav)	<p><u>Cazul 4</u>: prejudiciu potențial mai puțin grav și probabilitate relativ redusă de producere a acestuia</p> <p>În general nu se transmite nicio alertă</p>	<p><u>Cazul 3</u>: prejudiciu potențial mai puțin grav și probabilitate relativ mare/foarte mare de producere a acestuia</p> <p>Se transmite alertă în unele cazuri</p>
	<p><u>Cazul 2</u>: prejudiciu potențial (foarte) grav și probabilitate relativ redusă de producere a acestuia</p> <p>În general se transmite o alertă</p>	<p><u>Cazul 1</u>: prejudiciu potențial (foarte) grav și probabilitate relativ mare/foarte mare de producere a acestuia</p> <p>Se transmite o alertă</p>

Notă: scopul acestui tabel este de a ilustra posibilul raport dintre gravitatea unui prejudiciu potențial și probabilitatea ca acesta să se producă. Tabelul nu ia în considerare celelalte criterii de transmitere a alertelor, descrise în prezentele orientări, care trebuie, de asemenea, îndeplinite înainte ca o alertă să poată fi transmisă.

TABELUL 3: EVALUAREA ETAPĂ CU ETAPĂ A OPORTUNITĂȚII
TRANSMITERII UNEI ALERTE

Etapa 1: [Este potențialul pericol grav legat de prestarea unui serviciu/de comportamentul unui prestator de servicii?](#)

Da, potențialul pericol grav este legat de prestarea unui serviciu/de comportamentul unui prestator de servicii.

→ **treceți la etapa a doua**

Nu

→ **nu transmiteți alerta**

Etapa 2: [Intră prestarea serviciului respectiv sub incidența Directivei privind serviciile?](#)

Dacă nu sunteți sigur, faceți clic aici pentru informații suplimentare:

http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/services-dir/guides/handbook_ro.pdf

Da

→ **treceți la etapa a treia**

Nu

→ **nu transmiteți alerta**

Etapa 3: [Există un pericol de prejudiciere gravă a sănătății sau siguranței persoanelor sau a mediului?](#)

La evaluarea acestui aspect, se ia în considerare gravitatea și amploarea prejudiciului potențial. Dacă prejudiciul este deosebit de grav sau amploarea sa este foarte mare, este posibil să fie necesară transmiterea unei alerte, chiar și atunci când probabilitatea ca prejudiciul să se producă este redusă.

Da – comportamentul, actele sau împrejurările precise asociate pot cauza prejudicii grave pentru sănătatea și siguranța persoanelor sau pentru mediu

→ **treceți la etapa a patra**

Nu, nu există un pericol suficient de producere a unui prejudiciu grav

→ **nu transmiteți alerta**

Etapa 4: Există o legătură causală între contextul prestării serviciilor și potențialele prejudicii grave?

Da, există o legătură causală. Prejudiciul potențial s-ar datora, în principal, comportamentului, unor acte sau împrejurări precise ale prestatorului de servicii.

→ treceți la etapa a cincea

Nu – nu a putut fi stabilită nicio legătură causală directă între comportament, acte sau împrejurări precise și potențialul prejudiciu grav

→ nu transmiteți alerta

Etapa 5: Există riscul real/concret de producere a unui prejudiciu grav? La evaluarea acestui aspect, se ține seama, în special, de următoarele elemente:

- Există încă riscul producerii unui prejudiciu grav sau este posibil ca acesta să se producă în viitorul apropiat? (*dacă nu, nu transmiteți alerta*)
- S-a întreprins vreo acțiune în vederea eliminării sau reducerii riscului? (*dacă această acțiune a eliminat riscul/dacă riscul rezidual este nesemnificativ, nu transmiteți alerta*)
- Care este tipul mediu de beneficiar al serviciului? (*dacă beneficiarul este tipul de persoană căreia îi este greu să identifice riscurile sau să ia măsuri de precauție, riscul de producere a prejudiciului este, în general, mai ridicat*)

Da, există un risc real de producere a prejudiciu grav.

→ treceți la etapa a șasea

Nu, riscul nu persistă/este improbabil să se producă din nou în viitorul apropiat.

→ nu transmiteți alerta

Etapa 6: Există riscul ca prejudiciul să se producă în alte state membre?

La evaluarea acestui aspect, se iau în considerare, în special, următoarele elemente:

- Efectuează prestatorul servicii și în alte state membre?
- Este prestatorul stabilit într-o zonă de frontieră?
- Este posibil ca tipul de serviciu să fie prestat dincolo de frontieră?

Da, există un efect transfrontalier.

→ transmiteți alerta

Nu, nu există niciun efect transfrontalier.

→ nu transmiteți alerta

2. PREZENTARE GENERALĂ A CRITERIILOR DE TRANSMITERE A UNEI ALERTE

Cerințele privind transmiterea unei alerte și criteriile care trebuie îndeplinite în acest sens sunt stabilite de articolul 29 alineatul (3) și de articolul 32 alineatul (1) din Directiva privind serviciile. Articolul 29 alineatul (3) se referă la cazurile în care statul membru de stabilire ia cunoștință de un comportament sau de acte care ar putea cauza un pericol grav, în timp ce articolul 32 alineatul (1) prevede o obligație similară de informare din partea altor state membre decât statul membru de stabilire. Deși cele două articole se referă la situații diferite, ele servesc aceluiași scop și au la bază principii și criterii în esență similare. Criteriile de transmitere a alertelor sunt următoarele:

- a) comportamentul, actele sau împrejurările precise sunt legate de o activitate de servicii;
- b) există pericolul producerii unui prejudiciu grav pentru sănătatea sau siguranța persoanelor sau pentru mediu;
- c) există o legătură causală între contextul prestării serviciilor și potențialul prejudiciu grav;
- d) există un risc real;
- e) riscul are un efect transfrontalier.

Pentru a se transmite o alertă, trebuie îndeplinite **toate** aceste criterii în situația specifică dată.

3. PREZENTAREA DETALIATĂ A CRITERIILOR

3.1. Comportamentul, actele sau împrejurările precise legate de o activitate de servicii

3.1.1. Situațiile avute în vedere

O alertă trebuie transmisă numai după ce s-a stabilit că un prejudiciu grav ar putea fi cauzat de prestarea unui serviciu **care intră sub incidența Directivei privind serviciile**¹. De exemplu, „mecanismul de alertă” nu se aplică situațiilor în care riscul unui prejudiciu este creat de serviciile de transport, de serviciile de sănătate sau de serviciile de securitate private, acestea fiind excluse din domeniul de aplicare al Directivei privind serviciile.

Faptul că un serviciu este prestat în mod legal într-un stat membru nu înseamnă că acel stat membru nu poate să transmită o alertă cu privire la comportamentul sau la actele precise care, în contextul prestării acelui serviciu, creează riscul producerii unui prejudiciu grav pentru sănătatea sau siguranța persoanelor sau pentru mediu.

¹ Articolul 2 din Directiva privind serviciile. Pentru explicații suplimentare referitoare la domeniul de aplicare al Directivei privind serviciile, a se vedea secțiunea 2.1 din Manualul de punere în aplicare a directivei privind serviciile la http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/services-dir/guides/handbook_ro.pdf

Riscul producerii unui prejudiciu grav trebuie să fie generat de **comportamentul** prestatorului de servicii sau de orice **alte** împrejurări legate de o activitate de servicii. Astfel, nu se transmite nicio alertă pentru un comportament sau o acțiune care ar putea avea ca rezultat un pericol, dar care **nu are legătură cu prestarea serviciilor**.

Exemplu

Dacă un prestator de servicii care organizează cursuri de limbi străine este reținut pentru conducere periculoasă, nu există niciun motiv de transmitere a unei alerte către alte state membre. Comportamentul care a creat pericolul nu are nicio legătură cu prestarea serviciului respectiv.

Exemple de comportament care ar putea crea riscuri²:

- **Acțiunea pozitivă** a prestatorului de servicii, cum ar fi comportamentul periculos sau furnizarea de informații false (de exemplu, tratarea iresponsabilă a deșeurilor care ar putea dăuna mediului sau acordarea unei consilieri nutriționale eronate care ar putea afecta sănătatea persoanelor).
- **Lipsa de acțiune sau supraveghere** din partea prestatorului de servicii, cum ar fi neadoptarea măsurilor preventive necesare sau lipsa instrucțiunilor esențiale destinate beneficiarilor serviciului (de exemplu, durata maximă a unei ședințe la solar).
- **Utilizarea necorespunzătoare a unor echipamente sigure sau utilizarea unor echipamente periculoase** pentru prestarea serviciilor (de exemplu, utilizarea în interior a echipamentelor audio destinate doar utilizării în spații deschise sau utilizarea unor echipamente de agrement nesigure în cadrul târgurilor itinerante).

3.1.2. Situații în care mecanismul de alertă nu poate fi utilizat — legătura dintre mecanismul de alertă prevăzut în Directiva privind serviciile și mecanismele de alertă existente pentru produse

Pentru acest mecanism de alertă, **riscul trebuie să fie legat de comportamentul, actele sau împrejurările precise în contextul prestării unui serviciu.**

Mecanismul de alertă nu trebuie utilizat atunci când riscul este generat de produsele de consum. În aceste cazuri, se utilizează sistemele de alertă rapidă pentru produse³, care vor oferi statelor membre detalii privind pericolul pe care îl prezintă produsul, astfel încât acestea să poată lua măsuri de retragere a produsului respectiv de pe piață.

Totuși, în anumite cazuri, **comportamentul prestatorului de servicii poate avea legătură cu utilizarea unor produse în cadrul prestării serviciilor respective** și, dacă există un risc grav, va fi necesară utilizarea mecanismului de alertă. Această situație poate apărea, de exemplu, dacă, pentru a presta un serviciu, un prestator de servicii a

² Atunci când se ia decizia transmiterii unei alerte, nu este necesar să se stabilească culpa sau neglijența în legătură cu comportamentul în cauză.

³ Respectiv sistemele de alertă rapidă pentru produsele de consum nealimentare (RAPEX), pentru alimente și furaje (SARAF) sau pentru medicamente – sistemul de „vigilență” privind dispozitivele medicale.

folosit în mod necorespunzător produse sigure, creând un risc pentru sănătatea sau siguranța persoanelor sau pentru mediu.

Exemplu

Pentru anumite tratamente de înfrumusețare, prestatorul de servicii X utilizează creme anestezice depășind doza indicată. Utilizarea necorespunzătoare a acestor creme provoacă riscuri pentru sănătatea oamenilor. Întrucât utilizarea necorespunzătoare a unui anestezic (nu anestezicul în sine) face ca serviciul să nu prezinte siguranță, trebuie să se recurgă la mecanismul de alertă prevăzut de Directiva privind serviciile.

Un alt scenariu se referă la cazul în care, în contextul prestării unui serviciu, este utilizat un produs periculos. În acest caz poate fi necesară transmiterea unei alerte complementare prin mecanismul prevăzut de Directiva privind serviciile, chiar dacă a fost deja trimisă o alertă prin intermediul mecanismului de alertă pentru produse. Această situație ar apărea, de exemplu, dacă, în contextul prestării unui serviciu, un prestator de servicii ar continua să utilizeze produse de consum periculoase, deși acestea au fost retrase de pe piață sau recuperate de către producători sau distribuitori.

Exemplu

O jucărie periculoasă face obiectul unei alerte RAPEX și este ulterior retrasă de pe piață în toate statele membre. Statul membru A cunoaște faptul că prestatorul de servicii de divertisment pentru copii X continuă să utilizeze jucăria periculoasă în spectacolele prezentate în mai multe state membre. Acest comportament ar putea cauza prejudicii grave sănătății copiilor. Statul membru A trebuie să transmită o alertă prin intermediul mecanismului de alertă prevăzut de Directiva privind serviciile, pentru a semnala pericolul pe care îl prezintă serviciul de divertisment prestat de X.

3.2. Prejudiciu grav pentru sănătatea sau siguranța persoanelor sau pentru mediu

Pentru ca o alertă să poată fi trimisă, prejudiciul potențial la adresa sănătății sau siguranței persoanelor sau mediului trebuie să fie unul **grav**. Doi factori care par deosebit de relevanți aici sunt: (a) potențiala gravitate a prejudiciului și (b) potențiala amploare a prejudiciului.

3.2.1. Gravitatea prejudiciului

La baza evaluării gravității potențiale a prejudiciului trebuie să stea analiza consecințelor posibile ale comportamentului prestatorului de servicii sau ale circumstanțelor.

- **Prejudiciile grave pentru sănătatea sau siguranța persoanelor** includ prejudiciile aduse integrității fizice sau psihice, cum ar fi vătămarea gravă (de exemplu, fracturi, vătămarea organelor interne, afectarea vederii sau auzului, arsuri sau leziuni grave ale pielii etc.), boli cronice sau alte boli grave, tulburări psihice etc.
- **Prejudiciile grave pentru mediu** (natural și urban) includ poluarea gravă în diversele ei forme (poluarea apei și aerului, contaminarea solului cu erbicide, pesticide sau metale grele, poluarea fonică sau luminoasă), pagubele provocate de incendii și distrugerea ecosistemelor și a biodiversității.

3.2.2. Amploarea prejudiciului

Atunci când se evaluează gravitatea unui potențial prejudiciu trebuie să se țină seama de numărul de persoane sau de zona care ar putea fi afectate. Dacă amploarea este deosebit de mare, gravitatea prejudiciului va fi, în mod logic, mai ridicată.

Exemplu

Un prestator de servicii stabilit în statul membru A nu respectă standardele de igienă, iar serviciile sale de catering provoacă o ușoară intoxicație alimentară unui număr mare de persoane din statul membru B. Deși, în principiu, intoxicația alimentară ușoară ar putea fi privită ca nefiind un prejudiciu grav pentru sănătatea oamenilor, faptul că un număr mare de persoane a fost potențial afectat înseamnă că prejudiciul respectiv poate fi totuși considerat grav.

3.3. Legătura causală dintre contextul prestării serviciilor și potențialul prejudiciu grav

Trebuie să existe o **legătură causală directă** între comportament sau împrejurări și un potențial prejudiciu grav.

Această legătură causală directă nu există atunci când riscul de prejudiciu care generează alerta a fost provocat sau cauzat în foarte mare măsură de *forța majoră* sau de un terț (inclusiv de beneficiarul serviciului).

Exemplu

Beneficiarul serviciului X suferă un prejudiciu grav din cauza nerespectării instrucțiunilor de utilizare a unui echipament de scufundare, care i-au fost comunicate cu claritate. În acest caz, prejudiciul nu este determinat de comportamentul prestatorului de servicii, ci de cel al beneficiarului serviciului respectiv.

3.4. Riscuri reale/concrete

Este important de remarcat că, în situația în care un stat membru ia cunoștință de comportamentul sau de actele precise cu caracter periculos ale unui prestator de servicii, nu este necesar ca respectivul stat membru să transmită în mod automat o alertă. Important este să se estimeze **existența reală a unui risc**. Riscul va fi real atunci când o situație periculoasă legată de o activitate de servicii:

- **încă persistă** în momentul transmiterii alertei sau
- este (suficient de) **susceptibilă să apară** în viitor (în viitorul apropiat).

Pentru a determina dacă o situație periculoasă este **suficient de susceptibilă** să apară în viitor, trebuie să se țină seama de toate **datele/circumstanțele**, în mod special dacă astfel de situații periculoase sau prejudicii posibile au existat în trecut și dacă există indicii că pot apărea modificări în ceea ce privește comportamentul prestatorului sau împrejurările.

Accidentele absolut întâmplătoare nu pot fi nici prevăzute și nici evitate. Dacă nu există nicio dovadă cu privire la faptul că un accident care a avut loc în timpul prestării unui serviciu se poate repeta, nu va fi necesară transmiterea unei alerte, indiferent cât de grave ar fi prejudiciile rezultate.

Exemplu

Prestatorul de servicii X oferă un tratament inovator pentru piele care prezintă un pericol evident pentru sănătatea oamenilor. Există motive pentru a crede că prestatorul de servicii X nu își va modifica comportamentul decât în cazul în care este obligat să o facă. Riscul de prejudiciere va continua să existe atât timp cât prestatorul de servicii X continuă să presteze servicii. Orice stat membru care ia cunoștință de existența prejudiciului trebuie să alerteze statul membru de stabilire al prestatorului, precum și orice alt stat membru în care se preconizează că X ar putea presta servicii.

Anumite servicii implică un **grad inerent de risc**, precum unele sporturi „extreme” (de exemplu zborul cu parapanta, parașutismul, *bungee-jumping* etc.) sau evenimente precum raliurile urbane.

Atunci când un serviciu cu caracter periculos este prestat în mod legal într-un anumit stat membru, este evident că nu trebuie trimisă nicio alertă unui alt stat membru. Totuși, în cazul în care comportamentul sau acțiunile precise ale unui prestator de servicii ar provoca o creștere semnificativă a riscului inerent serviciului respectiv, trebuie trimisă o alertă pentru a informa alte state membre cu privire la pericolul implicit al comportamentului sau al actelor precise ale prestatorului de servicii în cauză (cu condiția să fie îndeplinite toate criteriile necesare pentru transmiterea unei alerte).

Exemplu

Dacă statul membru A permite prestarea serviciilor de bungee-jumping, acesta nu poate transmite o alertă atât timp cât consideră că prestatorul de servicii X prestează serviciile în mod legal pe teritoriul său. Totuși, dacă există dovezi că prestatorul de servicii X provoacă o creștere a riscului inerent activității de bungee-jumping prin prestarea de servicii care nu respectă cerințele de siguranță, atunci statul membru A trebuie să transmită o alertă statului membru de stabilire al prestatorului X.

Evident, dacă prejudiciul potențial este deosebit de grav, transmiterea alertei poate fi justificată chiar dacă probabilitatea ca acesta să se producă în viitor este redusă.

Doi factori par a fi deosebit de importanți aici: (a) efectul tuturor măsurilor adoptate de prestatorul de servicii sau de statele membre în vederea eliminării sau reducerii riscului și (b) tipul mediu de beneficiar al serviciilor și capacitatea acestuia de a sesiza și a evita riscul.

3.4.1. Efectele tuturor măsurilor adoptate de prestatorul de servicii sau de un stat membru în vederea eliminării sau reducerii riscului

În anumite condiții, măsurile adoptate în mod voluntar de prestatorul de servicii ar putea elimina riscul. De asemenea, măsurile adoptate de statul membru de stabilire sau de alte state membre în conformitate cu legislația Uniunii Europene, în special cu dispozițiile Directivei privind serviciile, pot reduce în mod considerabil riscul sau îl pot elimina în totalitate. În absența riscului, nu trebuie trimisă nicio alertă.

În general, statul membru de stabilire va putea lua măsuri de eliminare a riscului, prin urmare mai multe alerte vor fi trimise de alte statele membre decât țara de stabilire.

3.4.2. Tipul de beneficiar și capacitatea acestuia de a sesiza și a evita riscul

La evaluarea probabilității unui pericol, este, de asemenea, important să se țină seama de **cunoașterea riscului de către beneficiarul mediu și de posibilitatea de a lua măsuri de precauție**, astfel încât riscul să poată fi evaluat.

Cunoașterea riscului poate să depindă de **tipul de utilizator al serviciilor**. În cazul în unei întreprinderi care prestează servicii pentru o altă întreprindere, este posibil ca beneficiarii să fie mai bine informați și mai capabili să ia măsuri de precauție decât în cazul în unei întreprinderi care oferă servicii unor consumatori individuali. În mod similar, atunci când un serviciu este destinat persoanelor în vârstă, copiilor sau persoanelor cu dizabilități fizice sau psihice, riscul unui prejudiciu provocat de comportamentul sau actele precise ale prestatorului poate fi mai mare.

Exemplu

Un stat membru ia cunoștință de o activitate de servicii care implică participarea copiilor și care ar putea cauza prejudicii grave siguranței acestora. Întrucât copiii sunt, în general, mai puțin conștienți de existența unui risc și, prin urmare, nu pot lua măsuri împotriva acestuia, probabilitatea ca prejudiciul să se producă pare să fie mai mare decât în cazul în care activitățile riscante vizează adulții.

Pentru alte categorii de persoane, probabilitatea ca prejudiciul să se producă ar putea fi mai mare atunci când prestatorul de servicii nu le oferă acestora garanțiile, avertizările sau instrucțiunile adecvate, iar pericolul nu este evident.

Exemplu

Prestatorul de servicii A oferă consiliere nutrițională care poate cauza prejudicii considerabile persoanelor cu dezechilibre specifice de nutriție. Beneficiarii serviciului par a nu cunoaște acest pericol. Dată fiind noutatea consilierii nutriționale, există informații foarte puține cu privire la riscurile la care este supus publicul în general. Atunci când estimează probabilitatea producerii unui prejudiciu în viitor, statele membre trebuie să țină seama de faptul că adulții nu vor putea lua suficiente măsuri de precauție împotriva acestuia.

3.5. Necesitatea efectului transfrontalier al riscului

Înainte de a transmite o alertă, un stat membru trebuie să se asigure că există o probabilitate suficientă de producere a unui prejudiciu **în alte state membre**, și anume să analizeze toți factorii care ar putea indica posibilitatea ca prestatorul de servicii să activeze și în alte state membre.

În mod evident, este mai ușor de presupus că există un risc de producere a unui prejudiciu într-un alt stat membru dacă prestatorul de servicii este stabilit într-un alt stat membru decât cel în care apare riscul. Și tipul de serviciu sau zona în care este stabilit prestatorul de servicii pot oferi indicii în acest sens: dacă, din punct de vedere geografic, zona respectivă se află în apropierea unui alt stat membru, s-ar putea presupune că acesta își desfășoară activitatea în alte state membre. În cazul serviciilor online, se poate presupune mai ușor existența unui efect transfrontalier.

Atunci când prejudiciul este cauzat de utilizarea unor echipamente defecte care pot fi utilizate în alte state membre, va fi mai ușor să se stabilească efectul transfrontalier al riscului.

4. CINE TRANSMITE O ALERTĂ?

Directiva privind serviciile face distincție între alertele transmise de statul membru de stabilire [articolul 29 alineatul (3)] și alte alerte [articolul 32 alineatul (1)]. Aceste două situații sunt analizate separat, în continuare.

4.1. Alerta transmisă de statul membru de stabilire

În multe cazuri, statul membru de stabilire nu va trebui să emită o alertă deoarece, de îndată ce ia cunoștință de existența unui pericol grav pentru sănătatea sau siguranța persoanelor sau pentru mediu, acesta va lua, în general, măsuri urgente pentru prevenirea oricărui risc. Aceste măsuri ar trebui, de regulă, să garanteze eliminarea riscului (de exemplu, prestatorul de servicii nu mai este autorizat să își desfășoare activitatea, echipamentele defecte au fost reparate etc.). În absența unui risc (persistent) de producere a unui prejudiciu grav pentru sănătatea sau siguranța persoanelor sau pentru mediu în alte state membre, nu trebuie să se transmită nicio alertă.

Totuși, există situații în care poate fi necesar ca statul membru de stabilire să transmită o alertă, în pofida faptului că au fost luate măsuri, de exemplu:

- Atunci când statul membru de stabilire nu este sigur că măsurile luate împotriva prestatorului de servicii pot fi efectiv puse în aplicare sau sunt suficiente pentru a preveni producerea riscului.

Exemplu

Statul membru A primește plângeri cu privire la un prestator de servicii care creează un risc foarte grav pentru sănătatea beneficiarilor serviciilor sale. Nu pot fi luate măsuri imediate și eficiente de eliminare sau de prevenire a riscului la locul de stabilire, deoarece, în momentul respectiv, prestatorul se află în afara teritoriului statului membru A, prestand servicii în alte state membre.

- Atunci când statul membru de stabilire ia cunoștință de faptul că prestatorul de servicii utilizează aceleași echipamente pentru a presta servicii în alte state membre.

Exemplu

Statul membru A ia cunoștință de faptul că prestatorul de servicii X organizează excursii cu bicicleta în statele membre A și B. În statul membru A, X utilizează biciclete care nu sunt întreținute corespunzător, creând astfel un risc pentru siguranța persoanelor. Statul membru A are motive întemeiate să creadă că aceleași biciclete sunt utilizate și în statul membru B.

- Pot exista situații în care prejudiciul grav pentru sănătatea sau siguranța persoanelor sau pentru mediu nu reprezintă consecința imediată a comportamentului sau a actelor precise care îl cauzează, ci devine evident după o anumită perioadă de timp. Atunci când comportamentul sau actele precise care creează riscul s-au manifestat deja în alte state membre, statul

membru de stabilire nu va mai putea să ia măsuri pentru eliminarea riscului. În aceste cazuri este necesar să se transmită o alertă, astfel încât celelalte state membre să poată lua propriile măsuri.

Exemplu

Prestatorul de servicii X, stabilit în statul membru A, își desfășoară activitatea în domeniul construcției de tavane. Unele tavane pe care le-a construit s-au prăbușit, cauzând un risc grav de prejudiciu pentru persoanele din apartamentele respective. Inspecțiile au stabilit că prăbușirea tavanelor s-a datorat neglijenței. Statul membru A cunoaște faptul că prestatorul de servicii X a lucrat în alte state membre și transmite o alertă tuturor statelor membre pentru a ajuta la prevenirea altor prejudicii.

Faptul că statul membru de stabilire nu a adoptat măsuri nu îl împiedică să transmită o alertă. Totuși, dacă neadoptarea de măsuri se datorează lipsei de dovezi cu privire la existența riscului sau la gravitatea prejudiciilor potențiale, statul membru în cauză nu trebuie să transmită o alertă altor state membre.

Exemplu

Statul membru A primește mai multe plângeri cu privire la prestatorul de servicii X, în care X este acuzat de cauzarea unui risc grav pentru sănătatea persoanelor. Plângerile sunt vădit nefondate. Prin urmare, nu se ia nicio măsură împotriva lui X. În acest caz, statul membru A nu trebuie să transmită o alertă niciunui alt stat membru.

4.2. Alerte transmise de alte state membre decât statul membru de stabilire

Atunci când un alt stat membru decât țara de stabilire a prestatorului de servicii, ia cunoștință de acte sau împrejurări precise grave care ar putea cauza prejudicii grave pentru sănătatea sau siguranța persoanelor sau pentru mediu, pe teritoriul său sau în alte state membre, statul membru respectiv trebuie să informeze cât mai curând posibil statul membru de stabilire, celelalte state membre implicate și Comisia Europeană.

În majoritatea cazurilor, acest tip de alertă va fi probabil transmis de statul membru în care este prestat serviciul respectiv.

Spre deosebire de măsurile luate de statul membru de stabilire, măsurile luate de țara în care este prestat serviciul previn adesea doar riscurile pe teritoriul acesteia. Prin urmare, este posibil să existe în continuare riscuri pentru alte state membre. În aceste cazuri, va fi totuși necesar să se transmită o alertă statului membru de stabilire, oricărui alt stat membru interesat (oricărui alte state membre interesate), precum și Comisiei.

Exemplu

Prestatorul de servicii X, stabilit în statul membru A, prestează servicii de curățenie industrială în statul membru B. În urma plângerilor, statul membru B efectuează o inspecție și descoperă că X a eliminat deșeurile produse în timpul activității sale într-un mod periculos, cauzând riscul producerii unui prejudiciu grav pentru mediu. Autoritățile statului membru B dețin informații potrivit cărora X continuă această practică. X prestează servicii și în statele membre C și D. Ca măsură de precauție, autoritățile

statului membru B transmite o alertă statului membru de stabilire A, statului membru C și statului membru D.

La primirea unei astfel de alerte, statul membru de stabilire trebuie să analizeze cazul și să ia măsuri de prevenire a riscului în general.

4.3. Alerte transmise de statul membru de stabilire legate de o alertă precedentă transmisă de un alt stat membru

Atunci când riscul persistă în pofida măsurilor luate de statul membru de stabilire, acesta din urmă trebuie să informeze, în temeiul articolului 29 alineatul (3) din Directiva privind serviciile, toate celelalte state membre interesate, adică se va transmite o alertă statelor membre care nu au primit încă alerta, iar celorlalte state membre li se vor transmite informații actualizate⁴.

5. CINE SUNT DESTINATARI ALERTELOR?

Directiva privind serviciile face distincție între alertele transmise de statul membru de stabilire [articolul 29 alineatul (3)] și cele transmise de alte state [articolul 32 alineatul (1)]. Atunci când statele membre trebuie să identifice statele membre vizate de o alertă, autoritățile competente pot ține seama de următorii factori:

- consemnări privind prestarea de servicii în alte state membre în trecut. Acest factor va deveni și mai relevant dacă prestarea de servicii într-un alt stat membru este efectuată de aceeași persoană al cărei comportament cauzează pericolul sau care utilizează același echipament ce creează riscul.
- tipul de serviciu.
- locul de stabilire a prestatorului de servicii.

6. ÎNCHIDEREA ALERTELOR

6.1. Când trebuie închisă o alertă?

Pentru a proteja prestatorii de servicii care fac obiectul alertelor, acestea trebuie transmise numai atunci când sunt justificate, respectiv dacă sunt îndeplinite criteriile descrise în secțiunea III din prezentele orientări. De asemenea, este important să se asigure închiderea alertei de îndată ce cauza care a determinat-o nu mai există.

De obicei, închiderea alertei este determinată de dispariția riscului unui prejudiciu grav pentru sănătatea sau siguranța persoanelor sau pentru mediu. De exemplu, este posibil ca prestatorul de servicii să fi luat măsuri voluntare de eliminare a riscului (a înlocuit echipamentele defecte sau a furnizat instrucțiunile adecvate beneficiarilor, eliminând astfel riscul care a generat alerta). De asemenea, este posibil ca riscul să fi dispărut în urma măsurilor luate de statele membre în conformitate cu legislația comunitară (de

⁴ Pentru a evita confuziile și pentru coerență, aceste noi informații vor fi legate în mod clar de alerta existentă în sistem.

exemplu, este posibil ca statul membru de stabilire să fi suspendat temporar autorizația care permitea prestatorului să își desfășoare activitatea).

Statul membru de stabilire poate lua cunoștință de eliminarea riscului prin mijloace proprii și/sau din informațiile transmise de alte state membre prin intermediul mecanismului de alertă (a se vedea secțiunea IX de mai jos). De îndată ce află că riscul a fost eliminat, statul membru care a transmis alerta trebuie să trimită imediat o propunere de închidere a acesteia.

6.2. Contestarea închiderii alertei

Pentru a preveni utilizarea inadecvată a funcției de închidere și pentru a evita situațiile în care o alertă este închisă chiar dacă unul sau mai multe state membre cunosc faptul că riscul persistă, propunerea de închidere trebuie să fie motivată corespunzător, iar celelalte state membre implicate trebuie să aibă posibilitatea de a se opune închiderii dacă dețin dovezi că riscul persistă. Prin urmare, statele membre implicate într-o alertă trebuie să își motiveze și să își susțină eventualele obiecții.

7. RETRAGEREA/ANULAREA ALERTELOR

Criteriile de transmitere a alertelor, evidențiate în prezentele orientări, au rolul de a preveni transmiterea unor alerte nejustificate sau nefondate. În ciuda acestor garanții, un stat membru poate totuși să transmită o alertă în temeiul unor informații sau dovezilor eronate sau inexacte, în cazul în care eroarea este descoperită doar ulterior.

Exemplu

Autoritățile competente din statul membru A dețin indicii că prestatorul de servicii X, care este stabilit în statul membru B și prestează servicii de construcții în statul membru A, a eliminat în mod ilegal deșeurile pe teritoriul acestui stat, cauzând astfel prejudicii mediului. Statul membru A transmite o alertă statului membru B pentru a preveni producerea altor prejudicii. Verificările suplimentare efectuate de statul membru A indică faptul că deșeurile nu erau descărcate de prestatorul de servicii X, ci de un prestator de servicii Y, care lucrează pe același șantier cu prestatorul X. Prestatorul de servicii Y este stabilit în statul membru A și nu prestează servicii transfrontaliere. Prin urmare, statul membru A retrage alerta.

După ce eroarea devine cunoscută, statul membru care a transmis alerta trebuie să trimită de îndată o cerere de retragere/anulare a acesteia. Această cerere va fi comunicată automat tuturor destinatarilor alertei inițiale. Este necesar să se explice de ce alerta a fost nefondată (și prin urmare trebuie retrasă).

Este important de remarcat că o alertă trebuie retrasă doar atunci când statul membru care a inițiat-o își dă seama că criteriile de transmitere a acesteia nu au fost valabile de la început. Dacă riscul a existat la momentul transmiterii alertei, dar a dispărut ulterior, trebuie să se dispună închiderea alertei (și nu retragerea acesteia), după cum s-a arătat anterior.

8. CORECTAREA INFORMAȚIILOR

Oricât de atent sunt verificate și justificate alertele înainte de a fi transmise, este posibil ca acestea să necesite o rectificare ulterioară. Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, atunci când informațiile inițiale conținute în alertă se dovedesc a fi parțial eronate. Astfel, este posibil ca, în momentul transmiterii alertei, statul membru inițiator să fi introdus greșit numele și adresa prestatorului de servicii (sau să nu fi furnizat deloc aceste informații pentru că nu le deținea). În aceste cazuri, este important ca alerta inițială să fie corectată imediat după descoperirea informației eronate.

9. COMUNICAREA INFORMAȚIILOR SUPPLEMENTARE

În scopul minimizării riscului și asigurării unei bune cooperări între statele membre, este important ca informațiile conținute într-o alertă să fie cât se poate de complete, iar statele membre implicate într-o alertă să aibă la dispoziție toate informațiile relevante. În special, este important să se furnizeze informații suplimentare dacă se contribuie astfel la accelerarea încetării alertei sau la creșterea gradului de conștientizare a existenței unui risc grav în alte state membre. Acest lucru va da statului membru care a transmis alerta, precum și tuturor statelor membre implicate, ocazia de a oferi feedback sau informații suplimentare cu privire la alertă, care vor fi în mod clar legate de mesajul de alertă inițial. Printre exemplele de astfel de situații se numără următoarele:

- statele membre care au primit alerta doresc să confirme că serviciul în cauză este într-adevăr prestat pe teritoriul lor și că, pe baza observațiilor/indiciilor proprii, ele confirmă sau resping informațiile conținute în alerta inițială;
- statele membre care au transmis sau au primit alerta doresc să comunice informații cu privire la măsurile pe care le-au luat împotriva prestatorului de servicii în conformitate cu legislația comunitară, pentru reducerea sau eliminarea riscului;
- statele membre care au primit alerta doresc să solicite informații suplimentare de la statul membru care a transmis-o, de exemplu atunci când se consideră că informațiile conținute în alertă sunt neclare sau incomplete;
- statele membre care au primit alerta doresc să informeze celelalte state membre că, din punctul lor de vedere, alerta ar trebui să fie închisă deoarece riscul nu mai există (pe teritoriul lor).

Este important să se evite transmiterea unor informații repetitive sau irelevante/nesemnificative cu privire la alerte.

PARTEA 2: ALERTELE ÎN SISTEMUL IMI – MANUAL DE UTILIZARE

10. INTRODUCERE

Acest manual de utilizare se referă la **gestionarea tehnică** a alertelor în cadrul Sistemului de informare al pieței interne (IMI). Identifică diversele roluri pe care le pot juca autoritățile și utilizatorii individuali în relație cu mecanismul de alertă și descrie modul în care pot fi utilizate diferitele funcții prevăzute de sistem pentru fiecare etapă a procesului de gestionare a alertelor. De asemenea, manualul arată cum trebuie organizat sistemul, astfel încât alertele să fie gestionate cât mai eficient.

Se acordă o importanță deosebită funcțiilor IMI care sunt **direct legate de alerte**. Pentru informații generale privind utilizarea IMI (înregistrare, conectare etc) și gestionarea schimburilor standard de informații în cadrul sistemului, consultați materialele disponibile pe site-ul IMI (http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/training_en.html), în special:

- **manualul de utilizare IMI** și
- **modulele interactive de învățare (modulele eLearning).**

Pentru informații despre criteriile și condițiile care trebuie îndeplinite în vederea trimiterii alertelor, consultați prima parte a acestui document („Orientări privind utilizarea mecanismului de alertă”).

11. ALERTELE ÎN SISTEMUL IMI

11.1. Structura modulară a sistemului

IMI este un sistem unic de informare alcătuit din părți distincte (**module**) pentru fiecare domeniu legislativ în care este utilizat. Un modul include unul sau mai multe procese (**circuite**). În modulul IMI prevăzut pentru Directiva privind serviciile există un circuit pentru schimburile standard de informații și un alt circuit pentru mecanismul de alertă. Accesul la fiecare dintre aceste circuite este permis doar autorităților înregistrate. Aceasta înseamnă că o autoritate care are atribuții de gestionare a alertelor în sistemul IMI trebuie să aibă acces (1) la sistemul IMI, (2) la modulul „servicii” și (3) la mecanismul de alertă.

11.2. Ciclul de viață al alertei

În general, ciclul de viață al unei alerte cuprinde cinci etape, care depind de acțiunile întreprinse de actorii implicați.

- (1) Orice autoritate provenind dintr-un stat membru al Spațiului Economic European (SEE), care s-a înregistrat pentru a obține acces la circuitul alertelor, poate **iniția** o alertă în momentul în care devine conștientă de existența unei activități de servicii periculoase în domeniul său de competență. Autoritatea **emite** alerta către coordonatorul responsabil din propriul stat membru. Acesta o **verifică** și o **transmite** altor state membre.
- (2) În fiecare stat membru, coordonatorul care îndeplinește rolul de „centru de primire a alertelor” trebuie să **confirme primirea** alertei. Acesta o **trimite** mai

departe coordonatorilor și autorităților naționale care trebuie să vizualizeze alerta. Coordonatorii de alerte pot **adăuga destinatari suplimentari**.

În contextul mecanismului de alertă, termenii „*emitere/trimitere*” și „*difuzare*” se referă întotdeauna la acțiuni care au loc pe teritoriul aceluiași stat membru. Termenul „*transmitere*” presupune faptul că un stat membru comunică informațiile relevante către alte state membre.

- (3) Statul membru de stabilire al prestatorului de servicii vizat are sarcina de a **gestiona finalizarea** alertei, odată ce riscul a fost îndepărtat. Dacă statul de stabilire este necunoscut, această responsabilitate îi revine statului care a inițiat alerta.

Orice autoritate care a primit alerta în statul membru de stabilire poate **iniția o propunere de finalizare** a acesteia. Toate celelalte autorități din țara respectivă, care au legătură cu alerta, pot face **comentarii pe marginea propunerii de finalizare**. Când aceste autorități ajung la un acord, se desemnează „**coordonatorul cu drepturi de finalizare**”, care poate **transmite propunerea de finalizare** către toate celelalte state membre vizate.

- (4) Ulterior, toate statele membre care au primit alerta au posibilitatea de a aduce **obiecții la propunerea de finalizare**, dacă au informații potrivit cărora riscul continuă să existe. Autoritățile responsabile cu gestionarea alertei **emit** aceste obiecții către coordonatorul alertei, iar acesta, la rândul său, le **transmite** tuturor celorlalte state membre implicate.

Autoritățile din statul membru care propune finalizarea unei alerte pot face „*comentarii*” pe marginea propunerii de finalizare, înainte ca aceasta să fie transmisă. După transmitere, autoritățile din alte state membre pot aduce „*obiecții*” la propunerea de finalizare.

- (5) După ce se constată că riscul a fost eliminat, coordonatorul cu drepturi de finalizare din statul membru de stabilire poate **finaliza** alerta.

Pe durata întregului ciclu de viață al alertei, până la finalizarea sa, statele membre implicate pot interveni în orice moment pentru a adăuga informații suplimentare privind alerta în cauză.

12. ACTORII IMPLICAȚI ÎN GESTIONAREA ALERTEI ȘI ROLURILE LOR

12.1. Rolul autorităților

După ce i se acordă acces la circuitul alertei în IMI, o autoritate obține fie rolul de **autoritate responsabilă cu alertele**, fie pe cel de **coordonator de alerte**. Unul dintre coordonatorii de alerte va fi desemnat **centru de primire a alertelor** pentru statul său membru⁵. Aceste roluri sunt independente de cele pe care autoritatea le-ar putea îndeplini

⁵ Din nevoia de a asigura buna coordonare și de a garanta protecția datelor, Comisia recomandă numirea unui singur centru de primire a alertelor în fiecare stat membru. Cu toate acestea, din punct de vedere

în sistem, în alte contexte. De exemplu, un coordonator național IMI (CNIMI) poate acționa ca autoritate responsabilă cu alertele, iar o autoritate care îi răspunde unui coordonator în cadrul unui schimb standard de informații poate avea rolul de coordonator de alerte.

12.1.1. Autoritatea responsabilă cu alertele

Autoritățile responsabile cu alertele sunt, în mod normal, autorități care au competențe în domeniul sănătății și al siguranței persoanelor sau în domeniul protecției mediului. Ele pot **iniția** o alertă și o pot **emite** către coordonatorul de alerte de care aparțin. De asemenea, pot **primi** alerte notificate de către centrul de primire a alertelor sau de către un coordonator responsabil și pot **reacționa** la aceste alerte. Pot **emite propuneri de finalizare** și pot face **comentarii** cu privire la alerte. Dacă un alt stat membru propune finalizarea alertei, autoritățile pot **înainta** către coordonatorul de alerte **obiecții** la propunerea de finalizare.

12.1.2. Coordonatorul de alerte

Sarcina coordonatorilor de alerte este să se asigure că alertele sunt transmise doar atunci când este necesar și că sunt tratate în mod corespunzător. În general, autoritățile responsabile cu alertele au competențe în domeniul sănătății și al siguranței persoanelor sau în domeniul protecției mediului. De asemenea, trebuie să aibă o bună imagine de ansamblu asupra structurilor administrative relevante din statul membru. Coordonatorii de alerte pot **transmite** alerte către alte state membre și pot **adăuga alte autorități și coordonatori responsabili pe lista destinatarilor**. De asemenea, pot **transmite informații suplimentare, propuneri de finalizare** a alertei și, în cazul în care un alt stat membru propune finalizarea, pot **transmite obiecții la această propunere**. În plus, coordonatorii de alerte pot îndeplini toate funcțiile unei autorități responsabile cu alertele. Aceasta înseamnă, de exemplu, că pot iniția o alertă și o pot transmite ei înșiși.

12.1.3. Coordonatorul desemnat „centru de primire a alertelor”

În fiecare stat membru, coordonatorul care a fost desemnat „centru de primire a alertelor” reprezintă punctul unic de intrare a alertelor în statul membru respectiv. Acesta **confirmă primirea** alertei și răspunde de **trimiterea** acesteia către alți coordonatori și alte autorități responsabile din același stat. De asemenea, se asigură că alerta este transmisă doar acelor actori (coordonatori și/sau autorități) care au competențele necesare pentru a o gestiona. Aceasta înseamnă că centrul de primire a alertelor dispune de cunoștințe aprofundate cu privire la structurile administrative din țara sa.

Centrul de primire a alertelor **primește, în mod automat, și alertele transmise** de pe teritoriul țării sale. Astfel, are permanent o imagine de ansamblu asupra tuturor alertelor primite și emise.

tehnic, este posibilă înregistrarea mai multor centre de primire a alertelor, de exemplu câte unul pentru fiecare regiune, în cazul unui stat federal.

De asemenea, centrul de primire a alertelor are la dispoziție toate modalitățile de acțiune pe care le au coordonatorii și autoritățile responsabile cu alertele - de exemplu, poate iniția și transmite o alertă.

12.1.4. Parametrul de „aprobare finală” pentru coordonatorii de alerte

Sistemul IMI le oferă statelor membre o anumită flexibilitate în ceea ce privește definirea relațiilor dintre coordonatorii de alerte și autoritățile responsabile cu alertele. Coordonatorii (inclusiv cei desemnați centre de primire a alertelor) pot **modifica sau șterge conținutul** alertelor sau informațiile suplimentare care le-au fost comunicate. Dacă se ia o decizie în acest sens, setarea parametrilor referitori la circuitul alertei trebuie făcută în așa fel încât să indice faptul că „**aprobarea finală**” îi aparține coordonatorului pentru alertele pe care acesta le transmite în numele statului său membru.

În cazul în care coordonatorul de alerte nu are dreptul de aprobare finală, autoritatea care a inițiat alerta este singura care poate modifica sau șterge conținutul alertei sau informațiile suplimentare pe care le-a comunicat.

12.2. Rolul utilizatorilor

În momentul în care o autoritate obține acces la circuitul alertei pentru modulul „servicii”, utilizatorul cu rol de **administrator de date la nivel local** al acestei autorități (responsabil cu înregistrarea utilizatorilor și cu actualizarea datelor referitoare la autoritate) primește automat și toate drepturile de utilizator cu privire la alerte⁶. Ulterior, el poate distribui diferitele roluri de utilizator celorlalți colegi ai săi, în funcție de dimensiunea autorității și de responsabilitățile fiecăruia în materie de gestionare a alertelor.

12.2.1. Utilizator cu drepturi de vizualizare a alertelor

Utilizatorii cu drepturi de vizualizare a alertelor pot **vedea toate detaliile alertelor** la care are acces autoritatea lor (inclusiv datele personale). Ei pot salva sau tipări aceste informații, dar **nu pot întreprinde acțiuni** precum inițierea unei alerte, actualizarea acesteia sau inițierea unei propuneri de finalizare a unei alerte.

12.2.2. Utilizator cu drepturi de gestionare a alertelor

Sarcina utilizatorilor cu drepturi de gestionare a alertelor este să trateze alertele în numele autorității pe care o reprezintă. Ei pot **iniția** alerte și le pot **emite** către coordonatorul responsabil, care le va transmite mai departe. De asemenea, pot **primi** alerte și pot **reacționa** la ele. În plus, au posibilitatea de a **emite și solicita informații suplimentare** cu privire la alerte. Pot emite o propunere de finalizare, pot aduce comentarii pe marginea propunerilor de finalizare emise de alte autorități din țara lor și pot emite obiecții cu privire la propunerile de finalizare înaintate de alte state. Totuși,

⁶ Dacă există mai mulți utilizatori cu drepturi de administrare a datelor la nivel local, fiecare dintre ei va primi drepturile de utilizator cu privire la alerte.

utilizatorii cu drepturi de gestionare a alertelor asociați unui coordonator de alerte nu pot transmite alerte.

12.2.3. Utilizator cu drepturi de transmitere a alertelor (doar pentru coordonatorii de alerte)

Rolul de „utilizator cu drepturi de transmitere a alertelor” poate fi atribuit numai utilizatorilor asociați unui coordonator de alerte. Acești utilizatori sunt responsabili cu difuzarea alertelor în propriul stat membru, dar și cu transmiterea acestora și a informațiilor conexe către alte state membre. Utilizatorii cu drepturi de transmitere din cadrul unui centru de primire a alertelor confirmă **recepționarea acestora** și răspund de prima difuzare a alertelor către coordonatorii și autoritățile responsabile din propria țară. Utilizatorii cu drepturi de transmitere a alertelor asociați altor coordonatori de alerte decid ce **alte autorități** din regiunea sau din domeniul lor de competență ar trebui să primească alerta.

Utilizatorii cu drepturi de transmitere a alertei asociați unui coordonator de alerte au dreptul de a **transmite** noile alerte către alte state membre. În plus, au posibilitatea de a emite și solicita informații suplimentare cu privire la alerte. De asemenea, pot transmite retragerea unei alerte, propuneri de finalizare sau obiecții la acestea.

În cazul în care coordonatorul de alerte are dreptul de „**aprobare finală**”, utilizatorii săi cu drepturi de transmitere a alertei pot să **modifice conținutul** alertelor și informațiile suplimentare legate de acestea înainte de a le transmite. Această funcție prevăzută de sistem le permite, de asemenea, să **șteargă** alerta sau informațiile suplimentare legate de aceasta înainte de a o transmite.

12.2.4. Utilizator de bază

Toți utilizatorii IMI din cadrul unei autorități, care dispun de acces la circuitul alertelor și care nu sunt administratori de date la nivel local și nici nu îndeplinesc rolurile specifice descrise mai sus, primesc automat drepturile de acces de bază la alerte. Ei pot avea o **imagine generală** asupra tuturor alertelor (primate și emise de autoritatea lor), dar nu pot vedea detaliile acestora. **Nu pot iniția** alerte și nici **nu pot întreprinde măsuri** cu privire la alertele în curs.

Acesta este accesul minim setat automat pentru toți utilizatorii unei autorități care folosește deja circuitul privind cererea de informații în modulul „servicii” din cadrul sistemului IMI. De acest tip de acces, care implică acordarea drepturilor de bază în materie de alerte, beneficiază, de exemplu, un utilizator cu drepturi de gestionare a cererii. Dacă acesta este obligat să se implice mai activ în gestionarea alertelor, trebuie să i se aloce un rol special, pe lângă cel de utilizator cu drepturi de gestionare a cererii.

12.2.5. Roluri mixte

Sistemul IMI le permite utilizatorilor să îndeplinească și roluri mixte. Astfel, un utilizator asociat unui coordonator de alerte care are drepturi de transmitere a alertei poate beneficia și de drepturi de gestionare a alertelor. Prin urmare, va avea posibilitatea să **inițieze, să emită și să transmită alerte**.

Cu toate acestea, este important de reținut faptul că emiterea și transmiterea alertei sunt două **etape distincte**, care trebuie parcurse separat, chiar dacă sunt efectuate de aceeași persoană.

Diferențele dintre utilizatorii cu drepturi de gestionare a alertelor și cei cu drepturi de transmitere a alertelor - atribuții

		Utilizator cu drepturi de gestionare alertelor <i>(asociat unei autorități sau unui coordonator de alerte)</i>	Utilizator cu drepturi de transmitere alertelor <i>(se aplică doar în cazul coordonatorilor de alerte)</i>
Inițierea alertei	Emite	√	
	Transmite		√
Trimiterea / cererea de informații suplimentare	Emite	√	√
	Transmite		√
Retragerea alertei <i>(doar autoritatea sau coordonatorul care a inițiat alerta)</i>	Emite	√	
	Transmite		√
Propunere de finalizare a alertei <i>(doar în statul membru de stabilire)</i>	Emite	√	
	Comentează	√	√
	Transmite		√
Obiecții la propunerea de finalizare	Emite	√	√
	Transmite		√
Finalizarea unei alerte <i>(doar coordonatorul care a transmis propunerea de finalizare)</i>			√

13. GESTIONAREA ALERTELOR ÎN IMI

Alertele au un **ciclu de viață** bine definit, format dintr-o serie de etape de bază (a se vedea secțiunea 2.2) și din etape suplimentare care nu sunt parcurse în mod obligatoriu în

toate situațiile. Pe măsură ce alerta trece de la o etapă la alta, **statutul** său se actualizează automat și se afișează pe ecran.

13.1. Trimiterea alertei

13.1.1. Inițierea și emiterea unei alerte

Pentru a putea iniția o alertă, utilizatorii trebuie să aibă drepturi de gestionare a alertei, pe lângă o autoritate sau un coordonator responsabil de alerte. În cadrul primei etape, utilizatorul cu drepturi de gestionare a alertei trebuie să completeze **lista de control** a criteriilor necesare pentru trimiterea alertei (pentru detalii, consultați partea 1 a acestui document). Sistemul IMI îl ghidează automat pe utilizator pe parcursul procedurii. Dacă toate criteriile sunt îndeplinite, utilizatorul introduce **datele prestatorului de servicii** aflat la originea pericolului potențial, precum și o **descriere a cazului**. De asemenea, poate atașa documente. Apoi, de pe lista coordonatorilor cu privilegii de acces ai autorității, acesta **alege coordonatorul de alerte** care va răspunde de transmiterea alertei. În continuare, **selectează statul membru/statele membre** care ar trebui să primească alerta. Dacă deține date potrivit cărora anumite autorități din statele membre selectate ar trebui să primească alerta, utilizatorul poate adăuga aceste informații în câmpul pentru text liber.

Din momentul în care este salvată în format ciornă, alerta primește un **număr**. Statutul său este:

„Alertă ciornă”

După parcurgerea tuturor etapelor, utilizatorul cu drepturi de gestionare a alertei **emite** alerta către coordonatorul selectat. Noul său statut este:

„Alertă emisă în vederea transmiterii”

13.1.2. Transmiterea alertei

Toți utilizatorii cu drepturi de transmitere a alertei asociați coordonatorului de alerte vor fi informați prin intermediul unui mesaj automat că au primit o alertă care trebuie transmisă.

Dacă aceștia consideră că autoritatea lor nu este în măsură să decidă dacă alerta trebuie sau nu transmisă, o pot **înainta** altui coordonator de alerte.

În momentul în care un utilizator cu drepturi de transmitere a alertei a acceptat alerta, statutul acesteia devine:

„Alertă în așteptarea transmiterii”

Utilizatorul cu drepturi de transmitere trebuie să **verifice** dacă au fost îndeplinite toate criteriile și dacă informațiile furnizate sunt corecte și complete.

În cazul în care coordonatorul de alerte are dreptul de „**aprobare finală**”, utilizatorul cu drepturi de transmitere poate **să modifice conținutul alertei**. Această setare îi permite, de asemenea, **să șteargă alerta**, dacă ajunge la concluzia că aceasta nu ar trebui trimisă.

Dacă respectiva setare nu este activată, utilizatorul cu drepturi de transmitere poate, în cazul în care constată, de exemplu, că lipsesc informații importante, să contacteze, din afara sistemului IMI, autoritatea responsabilă cu alerta, pentru a-i cere să facă modificările necesare. Dacă ajunge la concluzia că alerta nu ar trebui să fie trimisă, îi poate cere autorității să o șteargă.

Indiferent dacă este sau nu activată setarea „aprobare finală”, utilizatorul cu drepturi de transmitere poate întotdeauna să **adauge state membre suplimentare** pe lista destinatarilor alertei dacă, din cunoștințele pe care le deține, riscul ar putea exista și în statele respective.

Odată convins că alerta poate fi trimisă, utilizatorul responsabil o **transmite** statelor membre selectate. Fiecare alertă este trimisă, în mod automat, și Comisiei Europene, după cum se prevede în Directiva privind serviciile.

În acest moment, alerta primește statutul „**Alerta este transmisă**”.

13.2. Modificarea și rectificarea alertei

După transmiterea alertei, numai statul membru care a inițiat-o mai poate modifica sau rectifica informațiile incluse în aceasta. Dacă primește noi date, statul respectiv poate:

- să adauge **alte state membre destinate**
- să modifice **statul membru de stabilire** al prestatorului de servicii⁷
- să modifice **datele prestatorului de servicii** și
- să modifice **descrierea cazului**.

Adăugarea unui stat membru destinat și modificarea statului membru de stabilire pot fi efectuate doar de către coordonatorul care a transmis alerta. Dacă deține și dreptul de „aprobare finală”, coordonatorul poate modifica inclusiv datele prestatorului de servicii și descrierea cazului. Dacă nu, această prerogativă îi revine autorității care a inițiat alerta.

Modificările **se aplică automat** alertei și devin **vizibile imediat** pentru toți destinatarii. De aceea, nu este necesară retransmiterea alertei.

Dacă statul membru de stabilire se schimbă, toți destinatarii alertei vor primi această informație printr-un e-mail generat automat de sistem.

13.3. Retragera alertei

În ciuda tuturor precauțiilor, un stat membru poate totuși să transmită o alertă pe baza unor informații sau dovezi eronate sau inexacte și să descopere eroarea doar ulterior. În această situație, statul inițiator trebuie să **retragă** alerta. Acest lucru este posibil în orice moment din ciclul de viață al alertei. Ca și trimiterea unei alerte, retragerea acesteia este

⁷ Acest lucru este posibil atâta timp cât nu există o propunere de finalizare.

un proces format din două etape. Autoritatea inițitoare **emite o propunere de retragere** a alertei, care va duce la apariția statutului „**Propunere de retragere de transmis**”.

Coordonatorul de alerte transmite **propunerea de retragere** (butonul „Transmite” se găsește accesând rubrica „**Gestionarea propunerii de retragere**”). Din acest moment, alerta nu mai este activă. Nu se mai pot adăuga informații noi, iar destinatarii nu mai pot vizualiza alerta decât parțial. Statutul acesteia devine „**Alertă retrasă**”.

13.4. Gestionarea destinatarilor unei alerte

13.4.1. Confirmarea primirii unei alerte

Alertele transmise ajung la centrul de primire a alertelor din fiecare stat membru care a fost selectat ca destinatar, precum și la Comisia Europeană⁸.

Utilizatorii cu drepturi de transmitere a alertelor din cadrul unui centru de primire au sarcina de a **confirma primirea** alertei. Ei primesc un e-mail automat în acest sens, iar acum alerta figurează cu statutul „**Alertă în așteptarea confirmării**”.

13.4.2. Difuzarea alertei

Prima difuzare a unei alerte este responsabilitatea utilizatorilor cu drepturi de transmitere din cadrul centrelor de primire a alertelor. Aceștia selectează coordonatorii și autoritățile responsabile cu alertele pentru care alerta respectivă ar putea fi importantă și le-o comunică. Dacă statul membru inițiator **a indicat autorități** care, în opinia sa, ar trebui să primească alerta, utilizatorii cu drepturi de transmitere fac verificările de rigoare și, dacă sunt de acord, includ autoritățile indicate pe lista destinatarilor.

Utilizatorii cu drepturi de transmitere asociați coordonatorilor de alerte pot **adăuga destinatari suplimentari**.

Odată ce alerta a fost trimisă, doar utilizatorii cu drepturi de transmitere din cadrul centrelor de primire pot **elimina destinatarii**. Aceștia pot fi eliminați de pe listă doar dacă nu au întreprins nicio acțiune cu privire la alertă. Acest lucru se poate întâmpla dacă un destinatar consideră că alerta nu este relevantă pentru autoritatea sa și informează centrul de primire în acest sens. Dacă este eliminată de pe lista destinatarilor, autoritatea nu va mai primi nicio informație despre evoluția ulterioară a alertei.

Menționăm că acțiunea de **difuzare** a alertei are loc inclusiv în **statul membru care a inițiat-o**. Centrul de primire a alertelor din statul membru primește automat toate alertele emise. Odată ce o alertă a fost transmisă, centrul de primire a alertelor din statul membru inițiator poate selecta **destinatari suplimentari** din țara sa pentru a le trimite alerta respectivă.

⁸ Din motive de confidențialitate, Comisia nu are acces la datele cu caracter personal incluse în alertă.

13.5. Trimiterea și solicitarea de informații suplimentare privind alertele

În orice moment din ciclul de viață al unei alerte, orice stat membru implicat poate **adăuga informații**, de exemplu pentru a informa celelalte state membre destinate în legătură cu măsurile luate împotriva prestatorului de serviciu vizat (pentru mai multe exemple, a se vedea Partea 1 a acestui document). Dacă nu este responsabil cu finalizarea alertei, un stat membru poate folosi secțiunea dedicată informațiilor suplimentare pentru a sugera statului membru responsabil să finalizeze alerta. În mod similar, statele membre destinate pot **solicita informații suplimentare** din partea statului membru inițiator sau a oricărui alt stat membru destinat care a contribuit cu informații referitoare la alertă.

Atât trimiterea, cât și solicitarea de informații suplimentare, se desfășoară în **două etape**. Un utilizator cu drepturi de gestionare a alertei sau cu drepturi de transmitere a alertei comunică informațiile unui coordonator de alerte, iar utilizatorul cu drepturi de transmitere asociat acestuia verifică informațiile și le transmite.

Toți utilizatorii cu drepturi de gestionare și de transmitere din cadrul tuturor autorităților implicate vor primi, în mod automat, prin e-mail, informațiile noi referitoare la alertă.

13.6. Finalizarea unei alerte

După cum s-a explicat în orientările referitoare la alerte, procesul de finalizare a alertei intră în responsabilitatea **statului membru în care este stabilit prestatorul de servicii**. Finalizarea are loc în momentul în care riscul a fost eliminat.

Dacă statul membru de stabilire este **necunoscut**, statul membru care a inițiat alerta răspunde de procesul de finalizare.

Acesta se desfășoară în două etape:

- mai întâi, autoritățile din statul membru de stabilire decid asupra necesității de a le propune celorlalte state membre finalizarea alertei (= perioada pentru **comentarii**)
- după transmiterea propunerii de finalizare, toate statele membre implicate au posibilitatea de a aduce obiecții la propunerea de finalizare, în cazul în care consideră că alerta ar trebui să rămână activă (= perioada pentru **obiecții**).

13.6.1. Inițierea propunerii de finalizare

Utilizatorii cu drepturi de gestionare a alertelor din cadrul oricărei autorități destinate din statul membru de stabilire pot **iniția propunerea de finalizare** dacă au convingerea că riscul nu mai există. Propunerea de finalizare poate fi trimisă oricărui coordonator cu privilegii de acces al autorității, care devine „**coordonator cu drepturi de finalizare**”.

Imediat după **emiterea propunerii** (dar înainte de luarea vreunei măsuri de către coordonatorul cu drepturi de finalizare!), toate autoritățile din statul membru de stabilire care au primit alerta sunt invitate printr-un e-mail automat să adauge comentarii la propunerea de finalizare. Totuși, în cazul în care are și dreptul de aprobare finală,

coordonatorul cu drepturi de finalizare poate modifica sau șterge propunerea de finalizare, în orice moment.

Întrucât etapa referitoare la comentarii implică un singur stat membru, nu este nevoie de nicio acțiune suplimentară din partea coordonatorului de alerte.

Statutul alertei devine „**propunere de finalizare deschisă comentariilor**”.

13.6.2. Comentarii pe marginea unei propuneri de finalizare

Propunerea de finalizare rămâne **deschisă comentariilor** în statul membru de stabilire pe o perioadă determinată de timp, asupra căreia convin toate statele membre. În acest timp, propunerea mai poate fi **modificată sau anulată**, fie de către autoritatea care a emis-o, fie de către coordonatorul cu drepturi de finalizare (acest lucru depinde și de parametrul „aprobare finală”).

La sfârșitul acestei perioade, utilizatorii cu drepturi de transmitere a alertei asociați coordonatorului cu drepturi de finalizare sunt informați printr-un e-mail că data limită pentru înaintarea comentariilor a expirat. Din acest moment, nu se mai poate adăuga niciun comentariu. Totuși, **propunerea de finalizare mai poate fi modificată sau anulată**. Statutul alertei devine acum „**propunere de finalizare în așteptarea transmiterii**”.

13.6.3. Transmiterea propunerii de finalizare

Un utilizator cu drepturi de transmitere asociat coordonatorului cu drepturi de finalizare **evaluează** ulterior **toate comentariile** primite și decide dacă propunerea de finalizare poate sau nu să fie transmisă celorlalte state membre.

În cazul în care consideră că alerta ar trebui să rămână activă, el poate **anula propunerea de finalizare** (atunci când coordonatorul de alerte de care aparține are dreptul de aprobare finală) sau îi poate cere autorității care a inițiat propunerea de finalizare să o anuleze.

În cazul în care consideră că alerta ar trebui finalizată, el **transmite propunerea** (butonul „Transmite” de la rubrica „**Gestionarea finalizării**”). De asemenea, are posibilitatea de a transmite, odată cu propunerea, **comentariile individuale sau toate comentariile** primite în statul său membru. În urma transmiterii, se generează un e-mail automat destinat tuturor utilizatorilor cu drepturi de gestionare a alertelor și utilizatorilor cu drepturi de transmitere a alertelor care au primit alerta în statele membre vizate, prin care aceștia sunt informați că s-a propus finalizarea. Statutul alertei devine „**propunere de finalizare deschisă obiecțiilor**”.

13.6.4. Obiecții la propunerea de finalizare

Toate statele membre au acum posibilitatea de a prezenta **obiecții** față de finalizarea alertei, în cazul în care dețin informații potrivit cărora riscul persistă.

Perioada în cursul căreia se pot înainta obiecții este stabilită de comun acord cu toate statele membre. În această perioadă, utilizatorii cu drepturi de gestionare a alertei și cei cu drepturi de transmitere a alertei asociați autorităților sau coordonatorilor de alerte pot **trimitte obiecțiile** unui coordonator de alerte. Pot face acest lucru prin intermediul funcției „**Informații suplimentare**”, care include o rubrică intitulată „Obiecții la propunerea de finalizare”.

Înaintarea și transmiterea obiecțiilor este un **proces în două etape**, la fel ca și trimiterea de informații suplimentare. Un utilizator cu drepturi de transmitere a alertei asociat coordonatorului de alerte decide dacă obiecția ar trebui sau nu să fie **transmisă** celorlalte state membre. Ulterior, destinatarii alertei din toate statele membre sunt informați în legătură cu obiecția printr-un e-mail automat.

Când expiră perioada pentru obiecții, utilizatorii cu drepturi de transmitere asociați coordonatorului cu drepturi de finalizare din statul membru de stabilire sunt informați în legătură cu acest lucru printr-un e-mail generat automat de sistem.

13.6.5. Finalizarea alertei

Luând în considerare posibilele obiecții venite din partea altor state membre, coordonatorul cu drepturi de finalizare din statul membru de stabilire decide dacă alerta ar trebui sau nu să fie finalizată. **Alerta** poate să fie **finalizată** numai de către un utilizator cu drepturi de transmitere a alertei asociat unui coordonator cu drepturi de finalizare.

Statutul alertei devine acum „**alertă finalizată**”.

După finalizarea alertei, aceasta rămâne numai parțial vizibilă pentru toți utilizatorii. Detaliile care mai pot fi accesate sunt următoarele:

- un rezumat al alertei, fără date personale
- lista destinatarilor
- istoricul evenimentelor.

După șase luni de la finalizare, toate datele cu caracter personal sunt eliminate automat din sistem.

Un stat membru poate **lansa o nouă alertă**, în cazul în care consideră că riscul nu a fost eliminat, chiar dacă statul membru de stabilire a finalizat alerta.

14. MONITORIZAREA ALERTELOR

14.1. E-mailuri automate

IMI trimite e-mailuri generate automat tuturor actorilor implicați, ori de câte ori aceștia **pot lua măsuri** în legătură cu alerta sau când apar **informații noi**. E-mailurile le sunt destinate doar utilizatorilor care au profilul necesar pentru gestionarea alertelor. De aceea, este important ca adresele de e-mail înregistrate în sistem să fie verificate periodic.

Toate e-mailurile au format standard și nu conțin informații despre conținutul alertei sau date personale ale prestatorului de servicii vizat.

14.2. Lista alertelor

Fiecare utilizator cu acces la circuitul alertelor în IMI are acces și la lista alertelor în care este implicată autoritatea sa. Această listă include:

- numerele alertelor
- activitatea de prestări servicii vizată
- statul membru de stabilire al prestatorului de servicii vizat
- autoritatea care a inițiat alerta
- statutul actual al alertei și
- data transmiterii alertei.

Această listă poate fi accesată efectuând **căutări** pe baza mai multor criterii sau cu ajutorul funcției „Căutare alerte” din meniu.

În funcție de profilul pe care îl au, utilizatorii pot deschide alertele incluse pe listă și pot lua măsuri cu privire la acestea.

14.3. Tipărirea alertelor

Autoritățile și coordonatorii responsabili cu alertele pot **păstra o evidență** a alertelor trimise și primite în cadrul sistemului IMI. În acest scop, ei pot genera și tipări rapoarte în orice moment din ciclul de viață al alertei, inclusiv când aceasta se află în stadiul de ciornă.

Fiecare utilizator poate tipări alerte conținând toate detaliile pe care îi este permis să le vizualizeze. Astfel, utilizatorii de bază pot tipări doar un rezumat al alertei (incluzând lista destinatarilor și istoricul alertei), în timp ce utilizatorii cu drepturi de vizualizare și cei cu drepturi de gestionare pot tipări toate detaliile incluse în alertă.

Dacă alerta a fost retrasă sau finalizată, doar o parte din informații rămân accesibile și pot fi tipărite.

Menționăm că procesarea ulterioară a datelor tipărite trebuie să se conformeze reglementărilor naționale și europene în materie de protecție a datelor cu caracter personal.

15. ALERTELE ȘI PROTECȚIA DATELOR

Schimbul de informații cu privire la alerte, derulat în cadrul sistemului IMI, **se realizează în baza unei obligații legale**. Prin urmare, dispune de un cadru legal pentru protecția datelor. Având în vedere implicațiile protecției datelor în contextul unui asemenea sistem, Comisia dorește să se asigure că sistemul IMI facilitează protecția

datelor și încurajează statele membre, care răspund de aplicarea normelor privind protecția datelor când trimit sau primesc alerte, **să fie vigilente** cu privire la aplicarea acestor reguli.

Mecanismul de alertă conține o serie de **măsuri care să garanteze protecția datelor cu caracter personal**.

- **Accesul** la date este **permis numai** autorităților autorizate în acest sens.
- O listă de control trebuie parcursă la începutul procesului de elaborare a unei alerte, iar procedura de trimitere a alertei de către coordonatorul responsabil se efectuează în două etape - astfel, se evită **transmiterea de alerte inutile**.
- Statul membru care inițiază alerta trebuie să decidă ce alte state membre ar trebui să primească alerta. Mai mult decât atât, centrul de primire a alertelor are rolul de a decide ce autorități din statul său membru trebuie să primească alerta, ceea ce garantează faptul că alertele **nu ajung la mai mulți destinatari decât este nevoie** pentru a respecta obligațiile care le revin în materie de informare.
- După cum prevede Directiva privind serviciile, **Comisia** primește toate alertele care sunt emise. Totuși, Comisia **nu are acces la datele personale incluse în alertă**, având posibilitatea de a vizualiza doar o parte din informații.
- Dacă, în ciuda tuturor precauțiilor, s-au transmis alerte nefondate, acestea pot fi repede **retrase**. Datele incorecte pot fi **modificate sau șterse**.
- Alertele se **finalizează imediat ce riscul nu mai persistă**. După finalizarea alertei, datele devin imediat invizibile pentru toți utilizatorii, iar datele cu caracter personal sunt șterse din sistem șase luni mai târziu.

Pentru detalii despre protecția datelor în contextul mecanismului de alertă și al sistemului IMI în general, consultați raportul Comisiei privind situația protecției datelor în Sistemul de informare al pieței interne și recomandarea Comisiei cu privire la orientările referitoare la protecția datelor pentru sistemul IMI⁹.

16. INFORMAȚII SUPLIMENTARE PENTRU COORDONATORI – CREAREA STRUCTURILOR NECESARE PENTRU ALERTE ÎN ȚARA DUMNEAVOASTRĂ

16.1. Prima înregistrare de către Comisie

Singura cerință legată de sistem este ca fiecare stat membru care utilizează mecanismul de alertă în IMI să înregistreze o singură autoritate pe postul de **centru de primire a alertelor**. În momentul în care mecanismul a devenit operațional, Comisia a înregistrat **centrele de primire a alertelor** pentru toate statele membre sau, în cazul în care acestea erau deja înregistrate în IMI, le-a acordat acces la alerte și le-a atribuit acest rol.

Înregistrarea ulterioară a altor autorități sau coordonatori responsabili cu alertele, dacă este necesară, intră în responsabilitatea statelor membre.

⁹ C(2009) 2041 final. JO L 100, 18.4.2009, p. 12.

Prin definiție, coordonatorii naționali IMI (CNIMI) și Super DIMIC (SDIMIC) dețin responsabilitatea deplină pentru domeniile legislative și circuitele aferente în zona lor geografică. Prin urmare, Comisia le-a acordat acces la circuitul alertelor, ceea ce le permite să **acorde acces** la circuitul alertelor **altor autorități din țara lor**.

Totuși, această **funcție administrativă** nu are nicio influență asupra rolului pe care îl joacă CNIMI și SDIMIC în relație cu **conținutul alertelor**. Din acest punct de vedere, li se poate atribui oricare dintre rolurile descrise la secțiunea 3.1, în funcție de competențele pe care le au și de structura administrativă a țării lor.

16.2. Înregistrarea autorităților și accesul la circuitul alertelor

Înregistrarea coordonatorilor de alerte și accesul acestora la alerte depind de:

- CNIMI
- SDIMIC
- Coordonatorii pe domeniu legislativ (LIMIC)¹⁰ pentru Directiva privind serviciile.

Înregistrarea autorităților responsabile cu alertele și accesul acestora la alerte depind de:

- CNIMI
- SDIMIC
- LIMIC și
- Coordonatorii delegați IMI (DIMIC)

Cu alte cuvinte, DIMIC nu pot înregistra coordonatori de alerte.

La înregistrarea coordonatorului de alerte, este important să se decidă dacă respectivul coordonator ar trebui să aibă dreptul de „**aprobare finală**” în circuitul alertei (altfel spus, dacă ar trebui să i se permită să modifice sau să șteargă conținutul informațiilor referitoare la alerte care i-au fost înaintate de către autoritatea responsabilă cu alerta).

¹⁰ Rolul de LIMIC este îndeplinit de un coordonator cu competențe globale pentru un domeniu legislativ. Niciun stat membru nu poate avea mai mult de un LIMIC pentru fiecare domeniu legislativ.

A acorda **acces la circuitul alertei** și a acorda **acces la domeniul legislativ** „servicii” sunt două acțiuni **distincte**. De aceea, pentru a primi acces la alerte, o autoritate trebuie:

1. să fie înregistrată în IMI
2. să aibă acces la domeniul legislativ „servicii”
3. să aibă acces la circuitul alertei.

16.3. Autorități și coordonatori cu privilegii de acces

Când primește acces la circuitul alertei în calitate de **autoritate responsabilă cu alertele**, autoritatea trebuie să aibă în țara sa cel puțin un **coordonator de alerte** cu privilegii de acces. Alți coordonatori pot fi adăugați sau șterși ulterior.

Este important ca autoritățile responsabile cu alertele să aibă coordonatorii corespunzători, deoarece **pot înainta informațiile referitoare la alerte doar coordonatorului de alerte cu privilegii de acces**.

Coordonatorii de alerte, pe de altă parte, pot **trimite alertele către orice autoritate sau coordonator de alerte din țara lor**, indiferent dacă au sau nu privilegii de acces.